

1997

Carl I Strik

Hoogtepunten

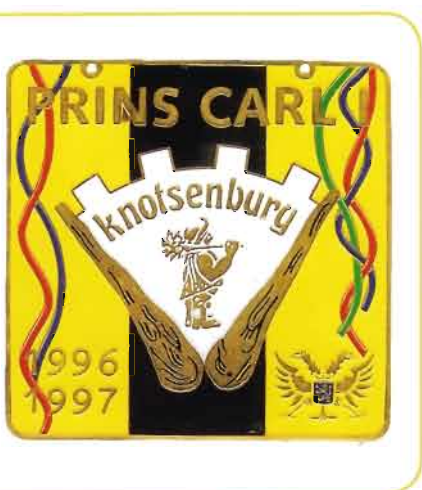
We hebben genoten van de mooie bezoeken die we mochten brengen bij de diverse carnavalsactiviteiten. In het bijzonder gold dat voor de vier dolle dagen, met als hoogtepunten de sleuteloverdracht op het Stadhuis en de optocht door Knotsenburg. Nog twee andere momenten wil ik noemen, omdat die momenten de meeste indruk hebben gemaakt op mij en mijn kabinet. Op de eerste plaats de prinsenproclamatie: opkomen in een schitterende lasershow met kippenvel trekkende muziek en de toejuichingen door een fantastisch publiek in een bomvolle zaal van De Vereniging. Dat is iets, wat je nooit meer vergeet. Evenzo de ontluistering in een met carnavalisten volgepakte Hostent, die ondanks het enorme feest wat daar gevierd werd, aandacht had voor ons afscheidswoord. Er werd met sterretjes gezwaaid en meegezongen met het refrein van ons afscheidslied: 'En dan weet je, dat komt nooit meer, dat komt nooit, nee nooit meer terug'. Dan krijg je echt koude rillingen.

Sterretjes in de Hostent: dat komt nooit meer terug

Merkwaardig

was wel dat iedereen kon waarnemen dat de 'kleine' prins, Jeugdprins Niek I, bijna een kop groter was dan de 'grote' prins, Stadsprins Carl I. Bovendien had Niek I voor de middagen tijdens het carnaval zoveel aanvragen voor bezoeken, dat hij ze niet allemaal kon afleggen. Op zijn verzoek heeft de 'grote' prins een aantal bezoeken aan jeugdige carnavalsvierders van hem overgenomen. Zonder enig protest.

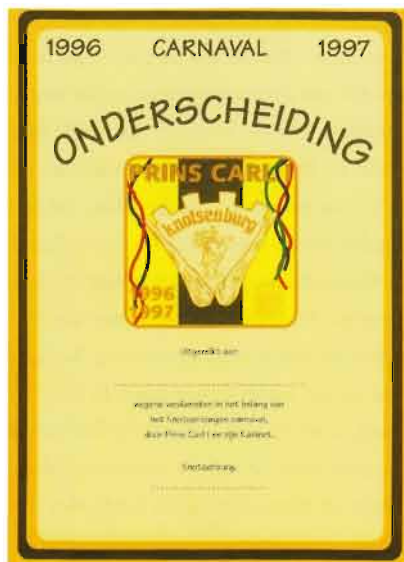
1996-1997 is voor Prins Carl I en zijn kabinet een fantastisch seizoen. Voor NEC verloopt het seizoen helaas minder voorspoedig. NEC eindigt op 17e plaats maar weet dank zij de promotie-degradatie-wedstrijden toch in de Eredivisie te blijven.

Oorkonde

Prins Carl I was een van de weinige prinsen, die naast de Prinsenonderscheiding de gedecoreerde Knotsenburger(es) (of Nijmegenaar?) ook nog een echte, getekende oorkonde aanbood wegens verdiensten voor het Knotsenburgse carnaval.

Na het prinschap

ben ik vanzelfsprekend lid geworden van het Prinsenconvent. Ook was ik nog een jaar bestuurslid van de SOCN. Na 11 mooie jaren heb ik afscheid genomen. Ik ben nu lid van Het Geberste Kruukske en Kiek ze Kieke. Dat Nijmegen elk jaar 4 dagen Knotsenburg wordt en dat elk jaar carnaval wordt gevierd met een nieuwe prins: dat vergeet ik nooit meer. Wij doen er enthousiast aan mee, met in ons achterhoofd punt 11 van onze proclamatie: 'Niet iedere Nijmegenaar is carnavalist. Een Knotsenburger weet wat die Nijmegenaar mist'. Mijn motto was 'Knotsenburgers doen 't' om alle Nijmegenaren te laten zien hoe mooi, sociaal, inspirerend, innovatief, ontspannend en zelfs zakelijk interessant carnaval kan zijn. Tot slot: prins zijn met een geweldig kabinet is een unieke ervaring geweest. Een van mijn illustere voorgangers heeft ooit gezegd: 'In Knotsenburg zijn er in een eeuw maar 100 prinsen'. In de 20ste eeuw echter waren het er slechts 39. Ik ben er trots op dat ik er een van was.

Een bijzonder prinsenkabinet

Prins Carl I, geboren en getogen Nijmegenaar, was lid van Het Geberste Kruukske, bestuurslid van de SOCN en maar liefst 7 jaar lang chef protocol. Hij kende dus het klappen van de zweep, en kon zelfs de nieuwe 'CP' - Jo de Bruijn, toen penningmeester van de SOCN - inwerken. Pages waren Esther Delgijer van De Waoterjokers en Pascalle Coenen, van Het Swerte Schaop. De adjudanten wisten ook van wanten: Henk Reinders was president van Het Halve Centje en Jack Elbers was trompettist bij dweilorkest Hupke Herrie.

Provinciale Staten van Friesland nemen het opvallende besluit dat de provincie officieel Fryslân gaat heten. Op 4 januari 1997 wordt na 11 jaar eindelijk weer een elfstedentocht gereden met als winnaar Henk Angenent. Wie herinnert zich dat nog na al die zachte winters?